

hele ser ud, og samtidig køre rundt med en lov, som bestemte, at Privathospitalet Hamlet ikke engang måtte sætte et billede af hospitalet i avisen. Det har en konkret retssag jo dokumenteret.

Vi har kørt med en lovgivning, som efter min mening har været urimelig stram på dette område og derfor har sat fokus på det forkerte sted. Nu er der lagt op til en lovgivning, som flytter fokus og skaber sikkerhed for, at man skal dokumentere, hvis man bringer faktiske oplysninger. Jeg anerkender, at sundhedsområdet er mere følsomt end området for mælkeprodukter, men det er jo sådan set også baggrunden for, at det kodeks, der skal udarbejdes, er forankret i Sundhedsstyrelsen og ikke hos Forbrugerombudsmanden. Det er sådan set også det, der er baggrunden for, at vi evaluerer hele denne lovgivning, når der er gået et par år.

Kl. 19.25

Skal det offentlige reklamere? Hvor skal pengene komme fra? Jeg skal altså ikke tage stilling til, om det offentlige skal bruge lovgivningen, det har jeg fuld tiltro til at det behandlende sundhedsvæsen selv tager del i.

Nu kan man sige, at for så vidt angår sygehuse, har de offentlige jo det særlige privilegium, at konkurrencen om patienterne først indtræder efter en vis periode. Jeg ved ikke helt, hvor meget Prima i Græsted ville annoncere i Ugeposten, hvis det var sådan et grundvilkår, at jeg ikke kunne handle andre steder end i Prima i Græsted, medmindre jeg gennem 2 måneder havde konstateret, at de ikke havde den letmælk, jeg skulle købe til familien, på hylderne.

Jeg kunne godt forestille mig, at købmand Mogens i Græsted ville reducere sit annoncebudget, hvis han havde sådanne generelle konkurrencevilkår, og det er jo sådan set det, der gælder på sundhedsområdet: det offentlige sygehushæsen har det særlige privilegium at have førsteretten til patienten, og det er faktisk først på det tidspunkt, hvor den førsteret ikke kan udnyttes, patienten har en mulighed for at gå et andet sted hen på det offentliges regning.

Jeg har ikke nogen forventning om, at det offentlige vil kaste sig ud i store annoncekampagner. Jeg har faktisk slet ikke den forventning, som jeg kan forstå at et mindretal har, nemlig at det her vil omsættes i firefarvede helsidesannoncer, der måske kunne bidrage til at hjælpe det trængte avismarked lidt. Det har jeg ikke. Jeg har en forventning om, at en række læger, både speciallæger og alment praktiserende læger, vil bruge denne bestemmelse, når de kommunike-

rer med deres potentielle patienter – hvilket jo allerede finder sted – til at kunne gøre det i en form, som forekommer patienten eller den potentielle patient at være mere relevant. Det er den forventning, jeg har.

Men hvis man er interesseret i at se, hvem der får ret, er vi næsten nødt til at få dette lovforslag gennemført, for ellers får vi det jo aldrig dokumenteret.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning, og jeg har også noteret fru Lene Garsdal op.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

For lige at starte med det, ministeren sluttede med: Vi behøver jo ikke at lave store samfundseksperimenter. Vi kan jo kigge på andre lande og se, hvor dårlige erfaringer de har.

Hvis ministeren skulle være i tvivl, vil jeg gerne understrege, at Enhedslisten absolut ikke er enig i det, som regeringen er i gang med, nemlig at lægge hele det danske sundhedsvæsen om til markedsstyring. Vi går ind for, at der er et godt offentligt sygehushæsen, hvor der er lige adgang for alle uanset størrelsen af ens pengepung, og vi er dybt bekymrede for, hvad det kommer til at betyde for velfærdssamfundet, at man er i fuld gang med at afvikle det sundhedsvæsen og få det delt op, så der er én type sundhedsydelse for dem, der har råd til at betale, og en anden for dem, der ikke har råd.

Vi kan også godt risikere, at der kommer til at blive brugt ressourcer på reklamer, også af det offentlige, som i denne tid, hvor der bliver nedlagt afdelinger osv., kunne føle et behov for at reklamere for at få flere patienter, end man ellers ville få. Vi synes, det er åbenbart at skulle bruge ressourcer på at gå ud i reklamekampagner. Vi så langt hellere, at man brugte ressourcerne på ordentlige forbedringer, så derfor vil jeg godt høre: Hvis det, man ønsker, er reelle informationer, hvorfor har ministeren så ikke prøvet at se på det med de mange partier, der er interesseret i det, i stedet for at åbne fuldstændig for reklamer med det samme?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det er om den skellen mellem information og reklame, som jeg stadig finder er meget væsentlig, og som jeg også synes ligger i forslaget. Man har jo netop sagt, at det skal være forbudt at re-